

folklor

časopis
folklorního
sdružení ČR

7 | 2005

1 Rozloučení se Zdenkou Jelínkovou. Brno 2005 (F. Synek)

2 Tchauwanské tanečnice. Řecko – Agrinio 2005 (T. Čech)

3 Předseda Z. Pšenica při čtení zprávy, Žďár n. S. 2005 (F. Synek)

4 Účastníci valné hromady, Žďár n. S. 2005 (F. Synek)

5 Členové Rusavy s dívkami z Tchajwanu. Řecko – Agrinio 2005 (T. Čech)

6 Turci z Istanbulu. Polsko – Poznaň 2005 (F. Synek)

Z obsahu čísla

Vyznání Růženy Děcké a Richarda Klauďy
str. 2–3

Zpráva o činnosti sdružení v roce 2005
str. 4

**Zpráva kontrolní komise
a zpráva o hospodaření sdružení v roce 2004**
str. 12–13

**Plán činnosti na rok 2006
a usnesení IX. valné hromady FoS ČR**
str. 14–17

Stanovy Folklorního sdružení ČR
str. 18

Zprávy o festivalech a zájezdech
str. 23

Vzpomínky na zemřelé L. Kunze a Z. Jelínkovou
str. 49 a 52

Obsah 16. ročníku časopisu Folklor 2005

Slovo šéfredaktora

Prudký nástup zimy překvapil dostatečnou sněhovou nadílkou i nízkými teplotami všechny z nás a připomenul blížící se konec dalšího kalendářního roku. Několik dnů vsudypřítomná bílá nádhera připomínají poetickou krásu Vánoc, které, byť nastal čas adventní, byly ještě příliš vzdáleny.

V tomto čase, do bílé záplavy několik dnů vystrojené krajiny, se uskutečnila na mrazem a sněhem sevřené Vysočině, totiž ve Žďáru nad Sázavou, IX. valná hromada Folklorního sdružení ČR. Na ní projednávané a přijaté materiály přináší toto mimořádné číslo časopisu Folklor. Kromě materiálů z jednání valné hromady a bibliografického přehledu obsahu celého 16. ročníku časopisu Folklor, jsou v něm zveřejněny také poslední (snad s výjimkou Klatov) recenze letních festivalů a slavností.

Milí přátelé, společně se svými redakčními spolupracovníky a s kolegy z Folklorního sdružení Vám děkuji za Vaši přízeň, podporu a spolupráci, za práci ve vašich souborech i festivalech a přeji Vám hodně zdraví, spokojenosti i štěstí v novém roce 2006.

Vyznání... Růženy Děcké

Můj vztah k lidové písni se utvářel spolu s hrou na cimbál, kterou jsem vystudovala na konzervatoři v Ostravě. Na začátku studia jsem nevěděla, jak zajímavý svět se přede mnou otevírá.

Ještě jsem toho mnoho neuměla a už jsem začala hrát v souboru, protože potřebovali cimbalistu. Od té chvíle jsem už folklorní souborovou činnost nikdy neopustila. Postupně jsem se seznámila se souborovým repertoárem písní a tanců, rozvíjela se v harmonickém a rytmickém cítění a také jsem získávala hráčské dovednosti.

Měla jsem štěstí na setkání a spolupráci s osobnostmi, které zasvětily folkloru celý život a také silně tímto směrem ovlivnily mne. Nezapomenutelným zážitkem byla pro mne paní Ludmila Rašíková - vedoucí souboru Dombrovan v Orlové, Věra Šejvlová z Ostravice, Jaromír Gelnar z Ostravy (mimo jiné fantastický tanečník tance „ověžžoku“), zemitý goralský gajdoš a zpěvák pan Zogata, paní Králová pečující o krojovou nádheru, pan Václav Stuchlý, primáš souboru Slezan. Všichni přistupovali k folkloru s velkou láskou.

Po studijním období poznávání folkloru ostravského v Orlové, moravsko-slovenského pomezí ve Frýdku-Místku v Ostravici a slezského v Českém Těšíně jsem se teprve dostala k folkloru valašskému. Nejprve to bylo v souboru Portáš v Karolínce a pak v Jasénce ze Vsetína, kde jsem setrvala téměř třicet let pod vedením uměleckého vedoucího a primáše Zdenka Kašpara. Zaujala mne jeho posedlost, pečlivost a pracovitost, se kterou sbíral, zpracovával a sřežil lidové bohatství svého rodného kraje. Úžasná byla také jeho znalost hudebních materiálů a sbírek lidových písní. Uměl hrát i zpívat z paměti nekonečné množství písní. Byl vzdělán v hudební teorii, harmonii, kontrapunktu, formách a také v instrumentaci. Cimbál využíval především jako nástroj vycházející z melodického základu, obohacený rytmicko harmonickým doprovodem. V jeho úpravách jsem vnímala silně propojení všech hlasů a možnost tvůrčí spolupráce nejen s primášem, ale také s ostatními hráči v muzice.

Lidová píseň je pro mne materiálem oživeným osobitým lidským přístupem. Je živým sdělením, spojeným s interpretem – zpěvákem, hráčem nebo tanečníkem. Proto je trvalou, neodmyslitelnou inspirací pro moji pedagogickou i uměleckou práci.